

वा० रा०

॥ २२४ ॥

॥ ६ ॥ अद्यसफलमित्यन्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इत्येवंवदत इत्यर्थात्त्वयामेप्रयोजनं नास्तीति प्रतिफलनाद्दुःखेनाश्रुपरिप्लुता बभूव ॥ १० ॥ तद्रूपदर्शनादंगीकारबुद्धिः ॥ जन
वादभयात् त्यागबुद्धिः ॥ भावसंधिरत्र ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ जीवलोकस्य दुराधर्षेत्यन्वयः इत्थलवातापिभयादिति शेषः ॥ रावणभयात् प्राणिमात्रस्य दुराधर्षा युद्धे

संप्राप्तमवमानं यस्तेजसानप्रमार्जति ॥ कस्तस्य पौरुषेणार्थो महताप्यल्पचेतसः ॥ ६ ॥ लंघनं च समुद्रस्य लंकायाश्चापि मर्दनं ॥ स
फलंतस्य च श्लाघ्यमद्यकर्महनूं मतः ॥ ७ ॥ युद्धे विक्रमतश्चैव हितं मंत्रयतस्तथा ॥ सुग्रीवस्य ससैन्यस्य सफलोद्यपरिश्रमः ॥ ८ ॥ वि
भीषणस्य च तथा सफलोद्यपरिश्रमः ॥ विगुणं भ्रातरं त्यक्त्वा यो मां स्वयमुपस्थितः ॥ ९ ॥ इत्येवंवदतः श्रुत्वा सीतारामस्य तद्वचः ॥ मृगी
वोत्फुल्लनयना बभूवाश्रुपरिप्लुता ॥ १० ॥ पश्यतस्तां तुरामस्य समीपे हृदयप्रियां ॥ जनवादभयाद्वाज्ञो बभूव हृदयं द्विधा ॥ ११ ॥ सी
तामुत्पलपत्राक्षीं नीलकुंचितमूर्धजां ॥ अवदद्वैवारोहां मध्येवानररक्षसां ॥ १२ ॥ यत्कर्तव्यं मनुष्येण धर्षणां प्रतिमार्जता ॥ तत्कृतं रा
वणं हत्वा मये दं मानकां क्षिणा ॥ १३ ॥ निर्जिता जीवलोकस्य तपसा भावितात्मना ॥ अगस्त्येन दुराधर्षा मुनिना दक्षिणे वदिक् ॥ १४ ॥
विदितश्चास्तु भद्रं ते यो यं रणपरिश्रमः ॥ सुतीर्णः सुहृदां वीर्यान् त्वदर्थं मया कृतः ॥ १५ ॥ रक्षता तु मया वृत्तमपवादं च सर्वतः ॥ प्रख्यात
स्यात्मवंशस्य न्यंगं च परिमार्जता ॥ १६ ॥ प्राप्तचारित्रसंदेहाममप्रतिमुखे स्थिता ॥ दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलासि मे दृढा ॥ १७ ॥ तद्
च्छत्वाऽनुजानेद्यथेष्टं जनकात्मजे ॥ एतादशदिशो भद्रे कार्यमस्ति न मे त्वया ॥ १८ ॥ कः पुमांस्तुकुले जातः स्त्रियं परगृहोषितां ॥ तेज
स्वीपुनरादद्यात्सुहृदोभेन चेतसा ॥ १९ ॥

न निर्जिता ॥ १४ ॥ १५ ॥ अपवादं स्वदारापहारिणं हंतुं नाशक्रौदित्यपवादं परिमार्जता ॥ न्यंगं नी
चत्वं परिमार्जतेदं कृतमिति शेषः ॥ १६ ॥ नेत्रातुरस्य नेत्ररोगिणः ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुहृदोभेन सुहृच्चिरकालस्निग्धेति लोभोजिघृक्षायस्येतेन ॥ १९ ॥

यु० कां०

॥ २२४ ॥